

Sambandsflokkurin

Alternativir íbúðar- møguleikar/vardar íbúðir til pensionistar, evnaveik, avlamisfólk og onnur

Hevur tú fôrleika og móguleikar kanst tú skapa tær sjálvum og familju tínari eina tryggja og stabila framtíð, men henda móguleika hava ikki øll, og hvat við teimum.

Hvussu kunna vit betra um íbúðarmøguleikan hjá teimum eldru. Man hoyrir oftani eldri fólk siga, at tey orka ikki at halda hesi stóru húsini o.s.v. Hevði eg bara kunna selt og keypt eitt minni hús, og júst hetta er sera áhugavert.

Tað eru nógvar verkætlanir, sum eru farnar av bakkastokki í gjøgnum árini, bæði góðar og minni góðar almennar og privatar.

Tað skuldi verið natúrligt, at samfelagið gekk á odda fyri at betra um íbúðarmøguleikarnar hjá pensionistum, evnaveikum, sjúkum og avlamisfólki. Eitt alternativ kundi verið

at bygt smá eittplans hús/íbúðir.

Uppgávan hjá tí almenna skuldi verið at útvega grundstykki runt um í landinum í teimum stóru kommunum.

Eigarafeløg og móguliga saman við kommununum, skuldu so kunna fullført verkætlanina. Hetta alternativid skuldi kunna hvílt í sær sjálvum, við tað at fólk kunna selja síni egna hús og á tann hátt fígga nýggju verkætlanina.

Tann peningur, sum tey fáa fyri sølu av egnum húsum, skuldi verið grundarlag nokk til at keypt eina íbúð ella eitt minni hús fyri, og harvið hava tey ein bústað sum noktar tørvin teirra, um lív og heilsa er til staðar at liva sum pensionistar.

Hetta kundi eisini verið ein móguleiki hjá foreldrum at evnaveikum og

sjúkum børnum, sum ikki hava fullan fôrleika at búgva einsamøll ella at seta fótur undir egðið borð. Hesi foreldur hava ofta stóran ampa av at hugsa um, hvussu verður við framtíðini hjá teirra barni. Hvør kemur at taka sær av tí tá ið tey ikki orka longur o.s.v.

Um hesin móguleiki var til staðar, kundu tey tryggja barninum ein bústað og eina rimuliga framtíð.

Tú mást kunna vísa á alternativar móguleikar, tá tú bjóðar teg fram í politikki.

Sum valevni floksins vil eg arbeiða fyri at betra um umstøðurnar hjá pensionistum, avlamisfólki og teimum veiku í samfelagnum.

**Annfinn Brekkstein,
valevni hjá
Sambandsflokkinum**

Varandi ríkis- felagsskapur

Okkum tørvar eina lóg, ið greitt skipar ábyrgdarbýtið á felagsøkinum, og ið greitt ásetur rættindi og skyldur froyinga í einum varandi ríkisfelagsskapi

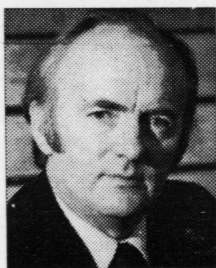
Broytingarnar undir heima-stýrislógini hava verið ógilegar hesi seinstu 50 árini, bæði samfelagsliga, tekniliga og í aðrar mál.

Okkum tørvar tí eina lóg, ið greitt skipar ábyrgdarbýtið á felagsøkinum, og ið greitt ásetur rættindi og skyldur froyinga í einum varandi ríkisfelagsskapi.

Til hetta valið hava politisku flokkarnir nýtt meg-inpartin av síni orku í talu og skrift til persónligt brúks ella til at finnst at dønum fyri líft og ólíkt.

Sambandsflokkurin hevur altíð staðið fyri froyiskum búskaparligum sjálvbjargni gjøgnum ein ábyrgdarfullan fíggiarpolitikk.

Froyiski búskapurin er í dag ein hin mest afturlitni í Evropa. Monopol, tollmúr- og vantandi kapping hava ført við sær ókappingarførar prísir fyri froyiska vinnulívið og froyiska brúkan. Skulu vit klára okkum í

kappingini á teimum økjum, har vit eru dugnalig, mugu vit fáa skil á hesum viðurskiftum.

Vit mugu gevast at hugsa um froyiskt vinnulív sum ein vandan verkstað, ið kann starvast útán fyrilit fyri tí, ið fer fram útán okkum.

Vit skulu endurnýggja tann almenna sektorin; útlisitera har tað er ein fyrimunur, og privatisera har tað er ein fyrimunur.

Ein endurnýggjaður al-

mennur sektorur kann tryggja froyingum eitt høgt alment tænastustøði, vælmutiverað, vælútbúgvið alment starvslíð og eitt rimiligt skattatrýst.

Tá ið vit hava tryggjað tey stýrisskipanarligu viðurskiftini við Danmark og hava tryggjað froyingum ein sterkan og kappingarførn búskap, mugu vit tryggja øllum froyingum lut í hesi menning.

Tænastustøðið á mongum økjum innan sjúkrarøkt, skúlagongd, eldrarøkt o.s.f. er ov lágt. Hetta skal hækkað við einum betraðum búskapi.

Ríkisfelagsskapurin og ein liberalur búskaparpolitikkur eru besta tryggin fyri einum rættvísnum og um-sorgarfullum sosialpolitikk.

**Johs. M. Olsen
valevni
Sambandsfloksins**

Sambands-flokkurin - tvey alternativ!

Sambandsflokkurin stendur í dag á einum vegamóti í froyiskum politikki. Flokkurin má nú av álvara gera upp við seg sjálfan hvørja politiska kós hann skal halda í komandi tíðum.

Áhugavert verður um sambandsflokkurin fer at dúva uppá tey ortodoksu sjónarmiðini um tað statiska afturlitandi samfelagið umboðað av tí sonevnda reaktionera partinum av flokkinum, ella um aðalmálið verður ein modernaður konstruktivur og framburðsvin-arligur politikkur bygdur á upplýsing og nútíðar fortreytir og veruleikar.

Fyribils er kósir fullkomuliga óbroytt. Nýskip-anir og endurskoðan av hugsjónarliga førninginum frá 1906 hevur lítið við at siggja dagsins ljós.

Men trupult er at skruva tíðina aftur. Útviklingin kreiv broytingar. Hetta eru sjálvt teir mest varnu og vanabundnu sambands-menninir farnir at ásanna.

Í sambandsflokkinum er tað tíværi framvegis ein lítul kjarna av afturhaldskreftum, sum ikki hevur sæð skriftina á veggnum.

Tey hava start seg fullkomuliga blindan uppá nakrar politiskar trúardog-mir, sum móguliga vóru nýtiligar bæði í 1906 og 1948, men sum tíðin nú fyri langari tíð síðan er farin frá. Sjálvsagt brýggja hesi fólk seg ikki um nakra órógvandi endurskoðan av stevnumiðunum, sum kann hóttá teirra politiska tilveru-grundarlag.

Fyri at varðveita henda status, sum ein altíðarlíg umboðan av røttu aktívar-isku trúnni er tað umráðandi fyri henda bólk at sáa iva um trúvriðið hjá øllum ann-arleidis hagsandi.

Hetta hevur so partvist eydnast, tá nógv góð sam-bandsfólk í dag ganga undir heitinum fyri at vera annað floks limir, bert tí tey eru liberal og framburðsvinar-lig.

Fyribils hevur hesin bólkur so lægið tað ljóðar tikið lógmann Edmund Joensen til sín, sjálvt um hansara inkompetansa og manglandi kvalifikatióin, sum lógmaður eftirhóndini eru eyðsýnd fyri so at siga hvørjum mansbarni bæði í Føroyum og langt út um landdoddarnar.

Lógmaður stendur iva-leyst í teirra hugaheimi,

sum ímyndin av hesum meir ella minni afturlitandi, steinrunna, fornaldarkenda politikkinum, sum onkursvegna skal vera borganin fyri trygd og trívnaði her á landi við afturvirkandi gildi.

Tí stuðla afturhaldskreft-irnar Edmund Joensen! Hann er jú tryggin fyri ein-um sokallaðum reinum og óspiltum sambandspolitikki uttan nakra órógvandi ný-hugsan. Fyri hesi fólk, sum als ikki eru áhugaði fyri nokrum nýskipanum gevur hetta eitt ávíst kjøfesti og trúvriði!

So lat fara, at Edmund Joensen er sjálvsøkin, líður av høvuðkambalótum, er óútrokniligur og tíðum loypir framav. At hann tekur land og flokk sum gísla og spælir hasard við okkara framtíð og velferð, grundað á eina innanhýsis ósemju í Eysturoy, er alt samalt fyrigivið, tá man av aldrandi chiefeologunum verður roknaður sum ímyndin av tí sterka og stinna verjanum av eina beinfrystari og ævin-ligari heimastýrisslóg, har ongin bókstavur skal røst.

Lat fara, at hann skjýtur yvir málið og veittrar við einum vali í tíð og úrtíð, sleingir uppsøgnir út og tek-ur tær aftur og síðan sigur landsstýrismenn upp fyri eitt gott orð. Lat fara, at hann gongur einagongd í flest øllum týðandi málum, so sum bankamáli, markna-trætu og kanning av okkara ríkisrættarlígu viðurskift-um.

Sjálvt um einaræðislynd-íð og vantandi virðing fyri parlamentariskari sjðvenju sostatt er rættuliga eyðsýnt, so verður hann toldur orsak-að av ótánum fyri broyt-ingum. Hetta er jú tann ræðumynd, sum mest av øllum riður hesum vongi í sambandsflokkinum, sum ein sonn marra. Tað er tiskil so sera umráðandi fyri henda trúarflokk at krøkja seg til ein, sum vísir seg at

kunna halda fast við „det bestående“.

Um nevndu aðaleyd-kenni fyri politiska gamla-mannasjúku stava frá fá-vitsku, manglandi útbúgv-ing ella einans heimfðis-ligum trongskygni er ikki gott at vita, men hetta er vist nokk eitt viðfótt brek, sum ongin upplagdur heilivágur finst ímóti og sum harvið neyvan kann grøðast í bræði.

Vit hava so hina meira liberalu, upplýstu og mod-ernaðu linjuna av sam-bandsflokkinum, sum nú heilt greitt hevur vent hes-um døkka afturhaldinum bakið og nú bjóðar seg fram at taka við teimum avbjóð-ingum, sum nútíðin setur.

Hetta eru ikki bara ungar kreftir, men so sanniliga eisi-inni eldri og royndir sam-bandsmenn, sum hava so mikið av lívsvísdómi og skili, at teir hava fatað og víðurkent tørvin á broyting-um um flokkurin skal yvir-liva.

Tað eru enntá menn, sum hava sitið á tingi fyri sam-bandsflokkinn í mong harr-ans ár, sum nú siga við ein munn, at um flokkurin ikki tekur sær um reiggi og sam-starvar og luttekur í teimum broytingum, sum vit álíka-væl ikki kunnu forða fyri, so rýkur flokkurin út í myrkríð og missir alla pol-itiska ávirkan.

Hesir menn hava skilt, at sambandsflokkurin nú má taka annað skinn um bak, um hann ikki skal detta full-komuliga burturímillum og kanska fáa heitið „gamla sambandið“ eins og sjálv-stýri á sinni.

Ongin ivi er um, at hesin partur av sambandsflokk-inum er førur fyri at fara undir eitt skilagott samstarv við aðrar flokkar og náa nokur avgjörd positiv úrslit.

Fyrsta stigið er tikið, og nú er bert eftir at vóna, at tann meira upplýsta, fram-burðsvinarlíga og liberala linjan í sambandsflokkinum sigrar til komandi lögtings-valið.

Hendir tað, so er nógv vunníð, og kann flokkurin tá siggja fram til at fáa eint ýðandi leiklut í froyiskum politikki langt inn í næstu ártúsund.

Björn á Heygum